

мене за нѣщо, то трѣбѣ да бѣдете въ обхожданіе—то си по благородни. Анди земи отъ Г. Гели шяпкж—тж и камчикъ—тж. Седнѣте, Господине. Истина, Господине, длѣженъ съмъ да ти кажѣмъ че млада—та жена или ся іе сѣтила или іе зачула нѣщо и прѣвзъ тѣжъ нощъ зави си край—тж съ дѣте—то си.»

» Азъ ся надѣахъ че честно ще ся заврѣши таіа работа, да ви кажѣмъ право—то » рече Гели.

Какъ, Господине, прѣкжжж му думж—тж Шельби, кой—то ся обрнж живо къмъ него, какъ трѣбѣ да приіема твой—ти думи? Ако бы нѣкой да ся усумни въ моіж—тж! Като чу тыя думи трѣговецъ—тж ся усмири и каза съ понизкѣ гласъ: че было много тяжко за іединъ чловѣкъ, кой—то ся надѣіе за добрж печалж да остане неизмаменъ.

» Г. Гели » каза Господинъ Шельби, ако не быхъ знаіалъ че имашъ причинж да ся іадосовашъ, то не быхъ трѣпѣлъ твоіе—то хориіатско обхожданіе днесъ кога влѣзе въ кжщж—тж ми ще кажѣмъ още повече, като станж думж за това че нещж потрѣпѣ да падне врѣзъ мене и наймалко—то подозрѣніе че съмъ ималъ учястіе въ това нѣщо. Напротивъ, азъ съмъ длѣженъ да ви дамъ помощь, коніе, чловеци и пр. за да найдете вашж—тж бѣженицж. Да ти кажѣмъ на кжсо, Гели, рече той съ по

голѣма искренность, » много по добрѣ ще сторите да бѣдете по весели и да закжшите напрѣдъ и подирѣ щемъ видѣ шо трѣбѣ да чинимъ.

Госпожіа Шельби станж и каза че има работж та не ще да може да сѣдне съ тѣхъ у трапезж—тж, и като исправи іеднж почтеннж мулатж да приготви за Господари—ти кафе и да служи при трапезж—тж, тіа си излѣзе изъ стаіж—тж.

— На Стар ж—тж Госпожіж не й іе по срдце вашый—тж покорный слуга, » каза Гели, кой—то ся силіаше да у свои приіателско обхожданіе.

— Азъ не съмъ навикнжлъ да слушамъ да говоріжтъ така свободно на жена ми, » каза Г. Шельби сухо. — » Да прещавате; азъ ся шягувамъ, вы знаѣте, каза Гели ꙗ си засмѣ.

— « Нъ всѣка шяга не іе приіатна » отговори Шельби.

— » Ококорилъ ся іе діаволь—тж отъ какъ подписахъ записи—ти му, избѣбра Гели самъ си, іа колко іе порасълъ отъ вчера на самъ!

Никогы паденіе—то на първый—тж министрѣ въ палатъ—тж не іе докарвалъ такво смятеніе, какво—то докара извѣстіе за Томовж—тж честь. На всждѣ само за това говоріахъ, и въ кжщи и въ поле—то разсуждавахъ само какви послѣдствіа ще има това нѣщо. Елизино—то забѣлжваніе бѣ безпримѣрно на тѣжъ слугинж и още повече възбуждаше общо—то